

Amint a tanítás véget ért, Jim [dzsim] kerékpárra pattant s hazaviharzott, hogy a házimunkát hamar elvégezze. Megetette a csirké-

ket és a kecskéket, gyorsan ellátta a nyulakat, azután felsietett a szobájába. Végre van egy kis ideje, hogy vitorlásmodelljén dolgozhasson! Lassan, gondosan kezdte csiszolni a kis fából készült törzset. Talán egy napon majd elvitorlázhat egy igazi hajón, egy nagy, kecses kétárbócoson, és eljuthat azoknak a távoli országoknak az egyikébe, amelyekről a misszionáriusokat hallotta beszélni. Kezével végigsimította a hajómodell fényes, sima fáját. Magában elmosolyodott, amint eszébe jutottak annak a misszionáriusnak a történetei, aki a családjuknál volt látogatóban az elmúlt hétvégén. A történetekből az hallatszott ki, hogy Isten követése nagyszerű dolog lehet.

Jim Elliot [dzsim eliot] 1928-ban született, és Portlandban [pótlend], az USA Oregon államának egyik városában töltötte gyermekkorát három testvérével együtt. Szülei hittek Jézusban, ezért gyakran meglátogatták őket olyan misszionáriusok, akik szabadságukat töltötték éppen hazájukban. Jim nagyon szerette kikérdezni őket, és hallgatni a távoli országokról szóló izgalmas beszámolóikat. Isten követéséről a szüleitől is hallott, akik mindennap olvastak neki a Bibliából. Mire hat éves lett, elfogadta az Úr Jézust Urának és Megváltójának. Ezután minden lehetőséget megragadott, és Jézusról beszélt a barátainak, ha pl. táboroztak, szánkóztak, vagy együtt ebédeltek az iskolában. Középiskolai éve alatt műszaki rajzolást tanult, és részt vett az iskolai újság szerkesztésében, az amerikai futball-csapatban és a színjátszókörben. Kiváló szónoki képességei miatt társai nagy karriert jósoltak neki.

Jim már ekkor világosan tudta, hogy teljes életével Istent szeretné szolgálni. De hol és hogyan tehetne valamit Istenért? Sokat imádkozott és olvasta a Bibliát, mert tudta, hogy a Biblia olvasása által ismerheti meg leginkább Isten tervét. Különösen fontosnak találta a 143. Zsoltár 10. versét: „*Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem!*”

Minden reggel első dolga volt a bibliaolvasás, de tanulmányozta a Bibliát délben és este is. Komolyan kezdett gondolni azokra a milliókra, akik még sohasem hallottak Jézusról.

Jim lassanként felismerte: Isten azt akarja, hogy misszionárius legyen! Ezért megkezdte felkészülését.

Egy keresztyén főiskolára járt 1945-től. Az első évben birkózott is a helyi csapatban, mert azt akarta, hogy szervezete is megerősödjön az Úr szolgálatára. Olyan keményen dolgozott, hogy iskolai bajnok lett belőle.

A főiskolán szerveztek egy misszionárius csoportot, és 1947-ben egy barátjával együtt elmehettek Mexikóba. Hat hetet töltöttek egy misszionárius házában, akinek segítették a munkáját. Itt döntötte el, hogy megtanul spanyolul. Görögül is tanult, hogy jobban megértse a Bibliát (az Újszövetség eredetileg görögül íródott).

Ezután találkozott azzal a lánnyal, Betty Howarddal [beti háuad], akinél elragadóbbat még soha nem ismert. Jim rájött, hogy sok azonos dolgot kedvelnek, és mindketten engedelmeskedni és szolgálni akarnak Istennek. Egy év sem telt bele, mire Jim ráébredt, hogy szerelmes Bettybe.

De mi lesz Isten tervével? Jimnek úgy tűnt, nőtlenül jobban végezhetné a missziói munkát. Ezen tűnődve hosszú időn át imádkozott, és végül egy mély beszélgetés után úgy döntöttek Bettyvel, hogy felfüggesztik kapcsolatukat, és megvárják Isten válaszát a fontos kérdésre: Vajon Ő mit akar az életükkel?